

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 25. oktobar 2021. godine

Br.ref.:RK 1874/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI112/21

Podnosilac

Ismet Bytyqi

**Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 380/2020,
od 13. januara 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ismet Bytyqi, sa prebivalištem u opštini Prizren, kojeg zastupa advokat Isa Salihu iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosova [Rev. br. 380/2020] od 13. januara 2021. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud).
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio dana 28. aprila 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je zahtev za ocenom ustavnosti osporene presude koja je, prema navodima podnosioca zahteva, doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članovima 3 [Jednakost pred zakonom], 24 [Jednakost pred zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 49 [Pravo na Rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) i 14 (Zabrana diskriminacije) Evropske Konvencije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], Ustava, članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred sudom

6. Dana 11. juna 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela funkciju predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi istekao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
8. Dana 8. jula 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Nexhmi Rexhepi (članovi).
9. Dana 14. jula 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva u vezi sa registracijom zahteva i zatražio je dopunu zahteva putem podnošenja Administrativnog Uputstva br. 06/2012 o povredama, merama i disciplinskim postupcima u Policiji Kosova (u daljem tekstu: UA br. 06/2012).
10. Dana 14. jula 2021. godine, Sud je zatražio od (i) Osnovnog suda u Prizrenu da obavesti Sud u vezi sa datumom kada je podnosilac zahteva primio osporenu presudu Vrhovnog Suda i (ii) obavestio je Vrhovni sud u vezi sa osporavanjem

Presude [Rev. br. 380/2020] od 13. januara 2021. godine i istom je prosledio i jednu kopiju zahteva.

11. Dana 22. jula 2021. godine, Osnovni sud je podneo Sudu povratnicu koja pokazuje da je podnosilac zahteva osporenu Presudu primio dana 28. aprila 2021. godine.
12. Dana 12. avgusta 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu zatraženu dopunu, odnosno UA br. 06/2012.
13. Dana 8. oktobra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je predložilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

14. Dana 21. marta 2014. godine, podnosilac zahteva koji je bio policajac po profesiji, dok nije bio na dužnosti, otišao je u jednu apoteku u blizini regionalne bolnice u Prizrenu, kojom prilikom je zatražio od apotekara F.K jedan lek, za koji je zatražio i objašnjenje da li je isti verifikovan kao i neka druga objašnjenja. Vlasnik apoteke Q.Q se umešao i zatražio je od F.K da vrati novac podnosiocu zahteva i istovremeno je zatražio od podnosioca da vrati lek. Nakon toga se razgovor zahuktao i podnosilac zahteva, koji se nije predstavio kao član Policije Kosova, izvadio je službeno oružje Glock 9x9, u kojem je imao 15 metaka i nakon što je pripremio isto za pucanje, uperio ga je u Q.Q, kojeg je i vređao. U apoteci je bio i još jedan klijent koji se u tom momentu umešao tako što je udaljio iz apoteke vlasnika Q.Q. Nakon toga je podnosilac zahteva vratio svoje službeno oružje u futrolu, uzeo je lek i udaljio se i on iz apoteke.
15. Dana 8. aprila 2014. godine, Osnovno tužilaštvo u Prizrenu je podiglo optužnicu [PP. br. 71/14] protiv podnosioca zahteva zbog krivičnog dela Upotreba oružja ili opasnih sredstava iz člana 375 stav 2 Krivičnog Zakonika Republike Kosovo, br. 04/L-082 (u daljem tekstu: KZRK).
16. Dana 5. avgusta 2014. godine, Osnovno tužilaštvo i podnosilac zahteva, u prisustvu njegovog branioca, su stupili u Sporazum o prihvatanju krivice a na osnovu člana 233 stav 2 Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK).
17. Dana 8. avgusta 2014. godine, Osnovni Sud u Prizrenu, Odeljenje za Teška krivična dela je, u Presudi [P. br. 84/14] (i) proglasio krivim podnosioca zahteva zbog izvršenog krivičnog dela Upotreba oružja ili opasnih sredstava iz člana 375 stav 2 KZRK-a; (ii) prihvatio je Sporazum o priznavanju krivice [PP. br. 71/2014] od 5. avgusta 2014. godine, sklopljen između Državnog tužioca i podnosioca zahteva, u prisustvu njegovog branioca, a zbog krivičnog dela Upotreba oružja ili opasnih sredstava iz člana 375 stav 2 KZRK-a; i (iii) izrekao mu je novčanu kaznu u sumi od 1500 (jedna hiljada i pet stotina) evra, i to u 6 (šest) rata, i uslovnu kaznu kojom je potvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci a koja kazna se neće izvršiti u roku od 2 (dve) godine ukoliko optuženi od dana pravosnažnosti ove presude ne poćini neko drugo krivićno delo; (iv)

oštećeni Q.Q. se za realizaciju svog imovinsko pravnog zahteva upućuje na redovni građanski spor.

18. Dana 15. januara 2015. godine, Disciplinska Komisija Policije Kosova je u odluci [16/KBD/2015] proglasila krivim podnosioca zahteva i protiv njega je izrekla disciplinsku meru prekid radnog odnosa.
19. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Komisijom za žalbe i nagrade Policije Kosova, tvrdeći da je Disciplinska komisija prilikom donošenja odluke u vezi sa disciplinskom merom pogrešno utvrdila činjenično stanje, pogrešno primenila materijalno pravo i da je došlo do povrede postupka.
20. Dana 26. februara 2015. godine, Komisija za žalbe i nagrade u Policiji Kosova je u odluci [025-KA-D/2015] odbila kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i ostavila je na snazi gore navedenu odluku.
21. Dana 1. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu pred Osnovnim sudom u Prizrenu (u daljem tekstu: Osnovni sud) a u vezi sa poništenjem odluka Unutrašnje disciplinske komisije i Komisije za žalbe i nagrade zbog toga što iste nisu u skladu sa unutrašnjim odredbama tužene i zato što njemu nije omogućeno angažovanje profesionalne odbrane tokom trajanja disciplinskog postupka.
22. Dana 20. aprila 2016. godine, Osnovni sud je u Presudi [C. br. 390/15] odbio u potpunosti kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva, u kojem je on tražio da "se poništi Odluka Komisije za žalbe i Nagrade [br. 025-KA-D/2016] od 26. februara 2015. godine, i Odluka Unutrašnje Disciplinske Komisije [16/KBD/2015] od 15. januara 2015. godine".
23. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda, zbog ozbiljnih povreda parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Apelacioni sud usvoji kao osnovanu žalbu i da napadnutu presudu izmeni gde će u potpunosti usvojiti kao osnovanu ili da poništi napadnutu presudu a predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
24. Dana 4. decembra 2019. godine, Apelacioni Sud Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni Sud) je u presudi [A.C. br. 2891/16] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, i sa druge strane, potvrdio je presudu Osnovnog suda [C. br. 390/15].
25. Jednog neodređenog dana, podnosilac zahteva je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova protiv Presude Apelacionog suda, zbog ozbiljnih povreda odredbi parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se presude nižestepenih instanci ponište a da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Nije bilo odgovora na reviziju.

26. Dana 13. januara 2021. godine, Vrhovni Sud je u Presudi [Rev. br. 380/2020] odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva, podnetu protiv Presude Apelacionog suda [A.C. br. 2891/16].

Navodi podnosioca zahteva

27. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporena presuda doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članovima 3 [Jednakost pred zakonom], 24 [Jednakost pred zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 49 [Pravo na Rad i obavljanje profesije] Ustava, a u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) i 14 (Zabrana diskriminacije) EKLJP-a.
28. Podnosilac zahteva u vezi povreda u člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a tvrdi daje *“Presudom Vrhovnog suda Kosova Rev.nr. 380/2020, primenjena je uredba na štetu podnosioca ovog zahteva, jer je Upravno uputstvo br. 06/2012, bez datuma, Ministarstva unutrašnjih poslova, uređuje slučajeve samo za službena lica koja su povezana sa krivičnim delima koruptivne prirode, pa se primena ovog propisa na podnosioca zahteva primenjuje na štetu podnosioca zahteva pošto podnosiocu zahteva je suđeno za krivična dela koja ne spadaju u kategoriju krivičnih dela koruptivne prirode.”*
29. U nastavku, podnosilac zahteva takođe naglašava da je osporena odluka doneta na *“proizvoljan način”* i uz povredu članova 3, 24 i 49 Ustava a u vezi sa članom 14 EKLJP-a.
30. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se proglase neustavnim i da se ponište presuda Vrhovnog suda Rev.380/2020 od 13. januara 2021. godine i Presuda Osnovnog suda u Prizrenu C.m. 390/15 od 20. aprila 2016. godine i Presuda Apelacionog Suda AC.2891/16 od 4. decembra 2019. godine.

Relevantne Ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 24

[Jednakost pred zakonom]

- 1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.*
- 2. Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.*
- 3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovesti samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene.*

Član 31
[Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*

2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

3. *Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.*

[...]

Član 49
[Pravo na Rad i Obavljanje Profesije]

1. *Garantuje se pravo na rad.*

2. *Svako lice ima pravo da slobodno izabere svoju profesiju i radno mesto.*

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6.
(Pravo na pravično suđenje)

1. *Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.*

Član 14
(Zabrana diskriminacije)

Uživanje prava i sloboda predviđenih ovom konvencijom osigurava se bez dis-kriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjerois-povijest, političko ili drugo mišljenje, na-cionalno ili socijalno porijeklo, veza sa nekom nacionalnom manjinom, imovno stanje, rođenje ili drugi status.

Ocena prihvatljivosti zahteva

31. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom.
32. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

33. U nastavku, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kako je to određeno Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47 [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseca. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]”.

34. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređena u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima utvrđenim u članu 49. Zakona.
35. Pored toga, Sud razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika.

Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) propisuje:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

36. Sud podseća da je gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava neprihvatljive zahteve iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu 2 pravila 39. Poslovnika (vidi predmet KIO4/21, podnositeljka Nexhmije Makolli, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26 takođe vidi predmet KI175/20, podnositeljka Kosovska agencija za privatizaciju, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
37. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi koji se kategorišu kao „očigledni ili jasni nedostatak povreda“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284 takođe vidi predmet KIO4/21, citiran gore, stav 27 kao i predmet KI175/20, citiran gore, stav 38).
38. U ovom kontekstu, kao i u daljem tekstu, kako bi ocenio prihvatljivost zahteva, odnosno u okolnostima ovog slučaja, kako bi ocenio da li je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, obavezan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi predmet KIO4/21, citiran gore, stav 28).
39. Sud podseća da podnosilac zahteva u suštini navodi dve vrste povreda i to i) navodne povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP kao i ii) navodne povrede članova 3, 24 i 49 Ustava a u vezi sa članom 14 EKLJP-a.

i) Što se tiče navodnih povreda člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP i članom 10 UDLJP-a

40. Sud primećuje da se suština žalbe podnosioca zahteva sastoji u navodu da je Vrhovni sud povredio član 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP obrazlažući;

“Presudom Vrhovnog suda Kosova Rev.nr. 380/2020, primenjena je uredba na štetu podnosioca ovog zahteva, jer je Upravno uputstvo br. 06/2012, bez datuma, Ministarstva unutrašnjih poslova, uređuje slučajeve samo za službena lica koja su povezana sa krivičnim delima koruptivne prirode, pa se primena ovog propisa na podnosioca zahteva primenjuje na štetu podnosioca zahteva pošto podnosiocu zahteva je suđeno za krivična dela koja ne spadaju u kategoriju krivičnih dela koruptivne prirode.”

41. S tim u vezi, Sud je, zasnivajući se na sudskoj praksi ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njene karakteristike, kao što su definisane kroz EKLJP kao i princip supsidijarnosti i doktrinu četvrtog stepena, dosledno naglašavao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i isticao da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primenom zakona koje je navodno počinio redovni sud, osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om. (Vidi: u tom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: Akcionarsko udruženje Limak Kosovo International Airport SH.A., „Adem Jashari“, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: Gani Gashi, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: Fisnik Baftijari , rešenje o neprihvatljivosti od 07 novembar 2019. godine, stav 40).
42. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može sam oceniti činjenice koje su dovele redovni sud dotle da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupio kao sud „četvrtog stepena“, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica postavljenih u njegovoj nadležnosti. (Vidi: u tom smislu slučaj ESLJP-a García Ruiz protiv Španije, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su tamo korišćene; i vidi, takođe slučajeve Suda KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).
43. Sud primećuje da je suština navoda podnosioca zahteva u vezi sa pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem i pogrešnim tumačenjem primenjivih zakona od strane Vrhovnog suda.
44. Sud primećuje da su redovni sudovi detaljno obrazložili na osnovu kojih dokaza i na osnovu kojih materijalnih propisa su doneli odgovarajuće presude, odgovarajući na ove navode podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnom primenom materijalnog prava.
45. Najpre je, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 4949/17], je potpuno potvrdio rešenje [C. br. 607/07] Opštinskog suda od 30. juna 2017. godine.,, sa obrazloženjem da, „[...] U odnosu na žalbeni zahtev da je pobijana presuda doneta uz pogrešnu primenu materijalnog prava, ovaj navod ostaje neosnovan, Prvostepeni sud je doneo odluku o odbijanju tužbe na osnovu člana 14. Zakona o parničnom postupku kao i članu 19. Administrativnog uputstva br.6/2012, stoga je pobijana presuda u potpunosti potvrđena. [...]“.

46. Na kraju o ovim navodima podnosioca odlučivao je i Vrhovni sud koji je odbio žalbu podnosioca i potvrdio presude Osnovnog i Apelacionog suda u potpunosti.
47. S tim u vezi, Sud se poziva na Presudu Vrhovnog suda Rev.br.380/2020, gde je detaljno obrazloženo *"....Pravilno je drugostepeni sud ocenio da je tužba tužioca za poništaj rešenja i povratak na posao sa svim pravima iz radnog odnosa neosnovana, činjenicom da je tužilac u disciplinskom postupku koji je vodila disciplinska komisija tužene oglašen krivim a izrečena je disciplinska mera prestanka radnog odnosa, jer je počinio tešku povredu dužnosti prema Administrativnom uputstvu br.6/12 i u vezi sa članom 43. Zakona o policiji i što je tužilac oglašen krivim pravosnažnom presudom P.nr. 84/14 kojim je osuđen za krivično delo upotreba oružja ili opasnih predmeta prema članu 375 Krivičnog zakonika Kosova.*
Izjave revizije tužioca ne stoje da je odluka tužene 16/KBD/2015 od 15.1.2015. godine, od strane Komisija tužene, u suprotnosti sa zakonskim odredbama Zakona o upravni postupak i da nisu poštovani opšti i posebni principi Zakona o upravnom postupku, zbog činjenice da je osporena odluka u skladu sa Administrativnim uputstvom 6/12 i Zakonom o policiji, gde su propisana pravila disciplinskog postupka, disciplinski prekršaji i disciplinske mere..".
48. Takođe Vrhovni sud je detaljno obrazložio svaki navod podnosioca zahteva pojedinačno ističući; *"...Podnosilac zahteva u smislu člana 61.3 imao je pravo da se konsultuje sa pravnim savetnikom ili drugo lice koje bi on izabrao tokom celog postupka istrage, za ovo je tužioca bio upućen i dobio priliku da koristi interne pravne lekove protiv tuženog, u tom smislu predmetne Uredbe i Zakona o policiji. Pitanje angažovanja odbrane bilo je pravo tužioca koje on nije realizovao, pa otuda i revizijske izjave koje je tužilac u postupku okrivljeni nije dobio priliku da angažuje bilo kog pravnog savetnika ili profesionalna zaštita, ne stoje. Disciplinska mera izrečena tužiocu je adekvatna mera i srazmerno izvršenom disciplinskom prestupu i u skladu je sa Zakonom o policiji i Administrativno uputstvo 6/12 objavljeno na veb stranici Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Kosovo, gde je tužilac takođe imao priliku da ima pristup, dakle izjave revizija da tužilac za ovo Uputstvo nije imao saznanja i pristup ne stoji."*
49. Sud, shodno tome, utvrđuje da su podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka, i da je moga u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje su smatrali bitnima za svoj predmet; imao je priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njihove tvrdnje koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni, te je stoga postupak, uzet u celini, bio pravičan (vidi: mutatis mutandis, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, Garcia Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, stavovi 29 i 30 vidi, takođe predmet Suda KI22/19, podnosilac zahteva: Sabit Ilazi, rešenje od 07. juna 2019. godine, stav 42 kao i predmet Suda KI128/18, gore citiran, stav 58).
50. U okolnostima ovog slučaja, Sud ističe da, pored navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a kao rezultat pogrešnog tumačenja zakona zbog toga što su redovni sudovi primenili uredbu "na štetu podnosioca ovog

zahteva, ne potkrepljuje u dovoljnoj meri niti argumentuje pred Sudom kako je ovo tumačenje primenjivog zakona od strane redovnih sudova moglo da bude „očigledno pogrešno“, što je rezultiralo „proizvoljnim zaključcima“ ili „očigledno neobrazloženim“ za podnosioca zahteva ili kako postupci pred redovnim sudovima, u celosti, možda nisu bili pravični ili čak proizvoljni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosioca zahteva i obrazložili su iste (Vidi: u tom smislu, slučaj Suda KI64/20, podnosilac zahteva: *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 03. avgusta 2020. godine, stav 41 i KI22/19, citiran gore stav 43).

51. Shodno tome, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o povredi prava na fer i pravično suđenje zagarantovanih članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zbog pogrešnog tumačenja i pogreške primene važećeg zakona su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39.

Što se tiče tvrdnji u vezi sa povredama članova 3, 24 i 49 Ustava u vezi sa članom 14 EKLJP-a,

52. S tim u vezi, Sud prvenstveno podseća da su okolnosti slučaja povezane sa tužbenim zahtevom podnosioca zahteva, o poništenju odluke Disciplinske Komisije i Komisije za žalbe i Nagrade Policije Kosova, koje su izrekle i potvrdile disciplinsku meru prekid radnog odnosa. Osnovni sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva, podnet protiv Policije Kosova. Delujući po odgovarajućoj žalbi i zahtevu za reviziju, Apelacioni sud je, što je i potvrđeno od strane Vrhovnog suda, odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Podnosilac zahteva osporava Presudu Vrhovnog suda, tvrdeći da ista na „*proizvoljan način*“ povređuje njegova individualna prava i slobode koje su zagarantovane članovima 3, 24 i 49 Ustava a u vezi sa članom 14 EKLJP-a. U nastavku, Sud će razmotriti i proceniti te tvrdnje podnosioca zahteva.
53. Što se tiče navodnih povreda prava i osnovnih sloboda koje su propisane u članovima 3, 24 i 49 Ustava, u vezi sa članom 14 EKLJP-a, Sud podseća da prema uspostavljenoj sudskoj praksi ESLJP-a, Sud proglašava zahtev neprihvatljivim kao očigledno neosnovan kada su navodi „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“ ii kada se ispuni jedan od dva karakteristična uslova, i to:
 - a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta to sasvim očigledno (vidi: u tom smislu, predmet ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine* (odluka) br. 4241/03 od 31. maja 2005. godine, vidi, takođe, *Baillard protiv Francuske* (odluka) br. 6032/04 od 25. septembra 2008. godine;
 - b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili

drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odluči drugačije (vidi slučaj KI166/20, podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 42).

54. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva tvrdi da presuda Vrhovnog suda, na "proizvoljan način" povređuje njegova individualna prava i da je došlo do povrede članova 3, 24 i 49 Ustava, u vezi sa članom 14 EKLJP-a, ali isti ne objašnjava specifično kako je došlo do povrede ovih članova Ustava i EKLJP-a. S tim u vezi, Sud podseća da je on dosledno isticao da samo pozivanje na članove Ustava i EKLJP i njihovo pominjanje nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da osiguraju obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, slučajeve KI175/20, sa podnosiocem zahteva: *Kosovska Agencija za privatizaciju*, Rešenje o neprihvatljivosti od 22. aprila 2021. godine, stav 81; KI166/20 citirano iznad, stav 52; KI04/21, sa podnositeljkom zahteva *Nexhmije Makolli*, Rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2021. godine, stavovi 38- 39).
55. Stoga, Sud zaključuje da što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredama članova 3, 24 i 49 Ustava, u vezi sa članom 14 EKLJP-a, zahtev se treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan, jer se ovi navodi kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju "nepotkrepljeni ili neobrazloženi" navodi jer je podnosilac zahteva jednostavno naveo jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene. Samim tim, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika o Radu.

Zaključak

56. Na kraju, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca zahteva neprihvatljiv, jer (i) tvrdnje o povredama člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP-a koje se tiču tvrdnje podnosioca zahteva da je došlo do pogrešnog tumačenja i pogreše primene važećeg zakona su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama,; kao i navodi (ii) u vezi sa tvrdnjama podnosioca zahteva o povredama članova 3, 24 i 49 Ustava, u vezi sa članom 14 EKLJP-a, trebaju se proglasiti kao očigledno neosnovani, jer se ovi navodi kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“. Prema tome, zahtev se u celosti treba proglasiti neprihvatljiv kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

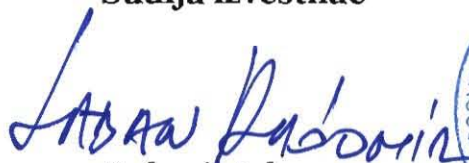
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 20 i 48 Zakona i u skladu sa pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika o Radu, dana 8. oktobra 2021. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo Rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo Rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani